

I Z J A V A

Šešivarević Zijada o radu za vrijeme okupacije u Banja-Luci druga Čerimić Muniba.

Druga Muniba Čerimića poznajem još iz predratne Jugoslavije, a naročito se dobro poznajemo iz rada kroz društvo "Pelagić" u kojem je imenovani naročito bio aktivan.

Odmah u prvim danima okupacije, to jest u decembru mjesecu 1941 godine sa istim sam se pobliže upoznao na jednom zajedničkom sastanku kod njegove kuće. On je na nekoliko dana prije izašao iz ustaškog zatvora. Na sastanku kod njega su bili prisutni: Džin Fahrudin, Dedić Fahret i još neka drugarica čijeg se imena nesjećam. Na tom sastanku drug Munib je dao meni u zadatak da kao kurir održavam vezu sa banjalučkim odredom. Rečeno mi je da ovaj zadatak mi daje partiska organizacija. Istaknuto je da se u prvom redu treba da prebacuju u partizane drugovi koji su se do tada već bili kompromitovali. Tako sam po zaključku partiske organizacije i druga Muniba sljedećih dana prebacio Bektašević Zijada i Trinkija- zvanog majora. Od druga Čerimića sam dobio zadatak da podjem u Karanovac i da obavjestim druga Šošu Mažara da odmah se prebaci u partizane, jer je za njim potjera od strane njemačke policije. Drug Šoša je u to vrijeme radio na valjku u Karanovcu poviše Banja Luke da nebi bio na očima ustaških vlasti. Ovaj zadatak sam dobio ~~napismu~~ 1941 godine i izvršio sam ga. Pored toga imao sam zadatak da prikupljam oružje i ostali materijal koji sam sakupljao u kuću Mileve Ljubotine. U to vrijeme mnogi naši drugovi su bili pohapšeni i nalazili su se u zatvoru. Dobio sam zadatak od druga Čerimića da se organizuje kuhinja za naše drugove koji su se nalazili u zatvoru. Takvu kuhinju sam uz pomoć još nekih drugova organizovao u V. kvartu i putem veze smo organizovali doturanje hrane u zatvor.

U aprilu 1942 godine prilikom ofanzive za kratko je bila prekinuta veza sa banjalučkim odredom. Nakon izvjesnog vremena ponovno me je pozvao drug Munib na jedan sastanak na kome je vodjena diskusija o ponovnom uspostavljanju veze. Novu vezu ~~smo~~ smo uspostavili preko Desne Novoseljije, a preko drugova: V. Miletića i Laze Ajdera. Za vrijeme prekida veze u Banja Luci je bilo skrivenik po kućama nekoliko drugova i drugarica koji su čekali na uspostavljanje veze. Među

prvima drugovima koji su prebačeni na oslobođenu teritoriju sjećam se Zumre Čejvan, Zajima Isakovića i drugih čijih se imena nesjećam.

Kroz rad sa drugom Čerimićem dolazio sam u 1942 godini u dodir i sa drugom Mandjukom Sulejmanom, te sam nekada od druga Čerimića, a nekada od druga Madjuka primao materijal koji sam prebacivao na oslobođenu teritoriju. Uputstva i druga prepiska koja je vršena između rukovodstva u gradu i oslobođene teritorija uglavnom je upućivana na druga Čerimića. Istina ova su pisma išla pod šifrom, ali ja sam imao zadatak da ih predam njemu, a on je dijelio odredjenim drugovima. Prilikom puča jedna domobranska jedinica pod rukovodstvom oficira Majera trebala je da vrši operaciju protiv naših jedinica. Obzirom da je oficir Majer bio simpatizem našeg pokreta, to sam po direktivi druga Čerimića dobio zadatak da podjem njegovoj kući i da mu saopštim znake raspoznavanja kako bi lakše došao u kontakt sa partizanskim jedinicama. Ovaj oficir je stanovao u kući druga Šoše. Prilikom operacije protiv partizana Majer je otkriven da ima vezu sa partizanima, obzirom da je sabotirao akciju i kao takav je uhapšen, predan prijevremenom sudu i strijeljan. Moja veza sa drugom Čerimećem bila je kontinuirana sve do septembra 1943 godine kada sam ja provaljen od Zvonke Bodnera i uhapšen. Inače prije toga smo uveliko vršili prebacivanje na oslobođenu teritoriju obzirom da je uticaj partizana u našem gradu usljed naše propagande bio ogroman. Kako sam od druga Muniba pripreman za držanje pred klasnim neprijateljem uslučaju zatvora, to sam cijelo vrijeme dok sam se nalazio zatvoren imao dobro držanje i nisam nikoga otkazao mada sam na razne načine mučen, maltretiran i proganjan.

Napominjem da sam u 1942 godini pred napad na Čelinac dobio zadatak od druga Muniba da primim nekoliko sanduka municije iz Kastela i da ih prebacim našim jedinicama. To sam izvršio i ovu municiju predao vezi u Rebrovcu gdje su istu preuzeći naši drugovi na vezi u Rebrovcu.

U zatvoru sam takodjer dobivao poruke od naših drugova koje su mi pomogle da sam izdržao sve teškoće. Posebno mi je dala snage poruka druga Muniba da istrajem još koji dan, jer ću biti oslobođen od naših jedinica koje spremaju napad na Banja Luku.

Za prednju izjavu odgovaram moralno i materijalno, a služi kao dokaz drugu Čerimiću da je učesnik našeg pokreta od 1941 godine i da polaže "Spomenicu 1941"

Banja Luka, 6 augusta 1957 g.

Izjavu dao : Šešivarević Zijad

Šešivarević Zijad

Da je predaju izdao drug iz Banja Luke, ovjerava

ZA SRPSKI KOMITET SKBih
tehnički sekretar

-2-

Muc

prvima drugovima koji su prebačeni na oslobođenu teritoriju ajećam
se Zume Četvan, Zlatna Laskovića i drugih čiji se imena nećemo
Kroz rad sa drugim Četvinićem dolazio sam u 1942. godinu
u dobit i sa drugim Mandjukom Sulejmanom, te sam nekada od druge Če-
timida, a nekada od druge Mandjke primao materijal koji sam prebacivao
na oslobođenu teritoriju. Uputava i druga preplata koja je vršena i
među rukovodstava u gradu i oslobođena teritorija uglavnom je upući-
vana na drugu Četvinića. Istina ova su plama išla pod šifrom, ali je
sam imao zadatak da ih predam njemu, a on je dijelio određenim drugo-
vima. Prilikom puša jedna domobranska jedinica pod rukovodstvom oficij-
ra Majera trebala je da vrši operaciju protiv naših jedinica. Opatrom
da je oficir Majer bio simpatizirao našeg pokreta, to sam po direktivi
druge Četvinić dobio zadatak da podjem njegovoj kući i da mu saopštim
znake raspoznavanja kako bi lakše došao u kontakt sa partizanskim je-
dinicama. Ova oficir je stamovao u kući druge Šoške. Prilikom opera-
cije protiv partizana Majer je otkriven da ima vezu sa partizanima,
opatrom da je saopštio akciju i kao takav je uhapšen, predan prijeko-
sud i strijeljan. Moja veza sa drugim Četvinićem bila je kontinuirana
ave do septembra 1942. godine kada sam ja provajen od Zvonke Bodnera
i uhapšen. Inače prije toga smo uveliko vršili prebacivanje na oslobo-
đenu teritoriju opatrom da je uticaj partizana u našem gradu uveliko
naše propagande bio ogroman. Kako sam od druge Muniba pripreman za
držanje pred klasnim neprijateljem ualučaju zatvora, to sam cijelo
vrijeme dok sam se nalazio zatvoren imao dobro držanje i nisam nikog
otkazao mada sam na razne načine muden, malretiran i proganjan.
Napominjem da sam u 1942. godinu pred napad na Četvinić
dobio zadatak od druge Muniba da primim nekoliko sanduka municije iz
Kastela i da ih prebacim našim jedinicama. To sam izvršio i ovu mu-
niciju predao vesti u Reproven gdje su istu preuzeli naši drugovi na
vesti u Reproven.

U zatvoru sam također dobio puške od naših drugova
koje su mi pomogle da sam izvršio sve teškote. Posebno mi je dala zna-
je puška druge Muniba da istratim još koji dan, jer du biti oslobođi-
en od naših jedinica koje spremaju napad na Banja Luku.

Za predaju izjavu odgovarao moram i materijalno, a
služi kao dokaz drugu Četviniću da je učesnik našeg pokreta od 1941.
godine i da polaze "Spomenicu 1941"

Banja Luka, 6. avgusta 1957. g.

Izjavu dao: Željko Vuković

Željko Vuković